

СУВОРИЙ ГРУДЕНЬ 2013

РФ ще у 2012 році почала посилювати спеціальний підхід до українського імпорту. На тлі природних економічних процесів і стосунків помітними стали: нелогічні прямі зменшення обсягів закупівель української продукції; затягування в оновленні ліцензій, що закінчилися; затягування у пролонгації чинних договорів та в підписанні нових; призупинення поставок українських товарів через нібито порушення норм і характеристик... Поступове нарощування такої політики та апогей проблем із поставками в РФ дивним чином збігся з апогеєм (липень-жовтень 2013) російської істерії проти підписання Україною угоди з ЄС. Якщо український експорт у 2012 році у країни СНД підвищився у порівнянні з 2011, то експорт до РФ знизився на 11%. А за перше півріччя 2013 у порівнянні з таким же періодом 2012 року український експорт до РФ скоротився ще на 14%. Одночасно Україна під тиском абсолютно несправедливих цін на російський газ (на основі угоди 2009 та Харківської угоди 2010 року) зменшила імпорт газу (у порівнянні періодів «січень – серпень» із попереднім роком) у 2012 на 34% і у 2013 – на 29%.

І влада України не встояла – відмовилась від підписання вже парафорованої угоди про партнерство з ЄС. Цим керівництво України разом із Путіним дали зухвалого ляпаса ЄС. Стихійні євромайдани проти такої політики розпочалися 21 листопада без участі парламентської опозиції та штатних політиків. Вони примкнули до протестів і очолили їх через кілька днів і якимось не дуже рішуче. Потім були сутички та різні провокації, концерти й гасла. І перша кров – звіряче побиття молоді «Беркутом» у ніч на 30 листопада на Майдані в Києві, яка нібито заважала комунальникам встановлювати новорічну ялинку. Потім розпочалися ніким неочікувані масштабні протести по всій країні – сотні тисяч людей вийшли 1 грудня на київський

Майдан та на прилеглі вулиці. З цього часу Майдан запрацював на постійній організованій основі.

За даними супутникового спостереження, у неділю 8 грудня по всій Україні було нараховано близько двох з половиною мільйонів протестувальників (BBC). Після кожного такого сплеску наступає деяке зниження активності. Тому в ніч з 9 на 10 грудня «Беркут» та інші частини МВС намагалися щитами й строем (без застосування кийків) звільнити Майдан, але це їм не вдалось, і в наступні дні Майдан оточив себе справжніми барикадами.

Люди стоять. Головні вимоги Майдану – відставка уряду Азарова, покарання винних в організації та виконанні звірств «Беркуту», ніяких переговорів з РФ щодо входження у Митний союз – поки що не виконані. Йде позиційна боротьба.

А уряд і президент тим часом активно співпрацюють із північним сусідом. Терміново підписані угоди про надання Україні допомоги – 3 млрд. дол. у цьому році та 12 млрд. дол. у наступному за різними схемами. Йдеться також про суттєву знижку ціни на газ. Заплановано оживити спільні проекти тощо.

Українська майданова опозиція міцно підпорядкована тріумвірату: Кличко, Яценюк, Тягнибок. На Майдані вони теж «чують кожного», але ефективний комунікативний міст ще треба створити.

За весь цей час активісти євромайданів потерпають від залякування та нападів по всій країні. Жоден із злочинів не розкрито. Більше того, 24 грудня в центрі Харкова здійснено збройний напад на місцевого співорганізатора протестних акцій Дмитра Пилипця, якому нанесені численні ножові поранення. У ніч на 25 грудня в Борисполі з особливою жорстокістю було побито відому журналістку та громадську активістку Тетяну Чорновол...

Микола Росошенко